

0326. Cierniami uwieńczoną

J. Sierosławski

1. Cier - nia - mi u - wień - czo - ną, głę -
 bo - kich peł - ną ran, zbo - la - łą
 i skrwa - wio - ną już gło - wę skło - nił
 Pan. O Gło - wo me - go Bo - ga, po
 kłon od - da - ję Ci; Tyś ser - cu me - mu
 dro - ga, bądź po - zdro - wio - na mi.

Nim Cię, o święta Głowo, na Krzyżu skłonił Bóg,
 Nim rzekł ostatnie słowo, że zwyciężony wróg;
 Katuszy poniósł wiele, okrutny znosił ból,
 Na duszy i na ciele wszechświata cierpiał Król.

Sam Swe wyciągnął ręce, na Krzyż je rozpiąć dał,
 Jakby, choć w srogiej męce, grzesznika objąć chciał;
 Na tych co z Niego szydzą spojrzenie słodkie śle,
 Przebacza, bo nie wiedzą, że przecież czynią źle.

Do łask łotra przyjmuje, Janowi Matkę Swą
 Poleca i mianuje też Matką ludzi, Ją.
 I pragnie, tęskni, woła: "Już wykonało się!"
 O Jezu, któż nie zdoła żałować widząc Cię.